

[Justitsministeren.]

opløst, uden at nogen af Parterne havde ønsket det. De ærede Ordførere for Oppositionen mener, at et Ægteskab virkelig indgaaet mellem aandssvage, sindssyge o. s. v., skal det ogsaa blive bestaaende. Er det nu ikke en meget formel Betragtning, er der egentlig fra noget som helst fornuftigt eller legalt Synspunkt nogen Mening i at lægge afgørende Vægt paa, hvad netop to aandssvage Personer personlig mener om deres Ægteskab, hvis man ud fra et Samfundshensyn har den Opfattelse og kan begrunde den Opfattelse, at det er saare uheldigt, at netop disse to aandssvage lever i Ægteskab og sætter Børn i Verden? Dér har Regeringspartierne og jeg lagt Vægt paa det reelle og ikke paa det formelle og sagt, at reelt er det uheldigt baade for de 2 Parter, for Børnene og for Samfundet, at disse Mennesker sætter Børn i Verden, og derfor bør man ogsaa i de særlig yderlige Tilfælde kunne gribe ind, nemlig af Hensyn til Samfundet og af Hensyn til det Afkom, som formentlig ikke har nogen Glæde af at komme til Verden i et saadant Ægteskab. Det afgørende for mig er derfor ikke, om det er noget helt nyt, der foreslaas, men at det er noget helt rigtigt.

Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for de Konservative, Frk. Gerda Mundt, sagde, at der endnu ikke er gennemført en tilsvarende Lovgivning i de andre nordiske Lande, men jeg nærer ikke nogen særlig Tvivl om, at den hurtigt følger efter. Det er derimod ikke rigtigt, hvis det ærede Medlem i sine forsigtige Udtalelser vilde antyde, at denne Lovgivning er paavirket af den moderne tyske Lovgivning; den er alene paavirket af de Resultater, den moderne Arvelighedsforskning er kommet til, og endda ikke paavirket i særlig hurtigt Tempo, da jeg f. Eks. allerede i 1919—1920 paa Grundlag af disse Resultater var inde paa at foreslaa en Lovgivning af denne Art.

Det ærede Medlem foreslog en Ændring i § 1 med Hensyn til Epileptikere. Da Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, anser jeg det for rigtigt at drøfte det Spørgsmaal dér. Paa Forhaand tror jeg ikke, at det er sandsynligt efter de vanskelige Forhandlinger, der har været, at opnaa Enighed mellem Justitsministeriet og de særlig sagkyndige med Hensyn til Epileptikere. Jeg anser det ikke for let at ændre paa dette Omraade.

Hermed tror jeg at have svaret paa de

Spørgsmaal, der særlig har været fremdraget, og jeg er naturligvis i øvrigt villig til at drøfte Enkelthederne i et Udvalg.

Julin: Jeg noterer med Tilfredshed, at den højtærede Justitsminister gav Udtryk for, at en Lov som den foreliggende maa gives og administreres med en vis Forsigtighed. Ligeledes noterer jeg med Tilfredshed, at Ministeren har Forstaaelsen af det vanskelige Omraade, der her behandles, saa han har holdt igen. Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Justitsminister udtalte, at Befolkningen ikke vil kunne tage mere vidtgaende Bestemmelser med Hensyn til det her omhandlede Omraade.

Da Lovforslaget nu, efter hvad jeg kan forstaa, kommer i Udvalg, bliver der dér Anledning til at tage en nærmere Drøftelse. Jeg skal derfor afholde mig fra yderligere Bemærkninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges, uden Afstemning.

Hartvig Frisch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 30. Marts, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 27 af 19. Februar 1932.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.